някой ще

Ласло Вилани

Книгата на Ласло Вилани „някой ще” съдържа стихотворения на 69 незнайни, неунгарски поетеси от всички краища на Земята. Както твърдят критиците, в тях „са изразени преди всичко тактът, чувствената изисканост (понякога иронията към жадуващия мъж и съпротивата на сетивата) на женската душа” (Миклош Фогарашш, Живот и литература); „жената, проговаряща в стихотворенията, се гордее с тялото си и с чувственото си богатство, което се събужда само тогава, когато бъде споделено с мъжа си – в случая – с читателя” (Йожеф Й. Фекете, Секейска земя); „ала пред тайнствената метафизика на любовта всяка една от поетесите се изправя, като единоборства с нея или я претегля” (Халмаш Томаш, Вилигия). Накрая си позволявам да окръгля тази бележка и самата книга с епиграма и от незнайната унгарска поетеса:

мен ли
стихотворение на незнайна унгарска поетеса

На мен ли вярваш или на очите си,
попитах те, заварил те в леглото с друг.
Фригидна птичка, отговори, и оправи
невярващия на очите си любовник.

(нпб)

дойде ли
(стихотворение на незнайна китайска поетеса)

Колко красиво се разрошва косата ти,
прибрана в кок, каза свенливо, а аз
продължих в себе си, дойде ли времето
на любовта, това ще е съдбата и на дъхът ми.

преди да
(стихотворение на незнайна американска поетеса)

Палтото ми докосвало е часове наред
твоето, възторгваше се при гардероба
и преди да ми се размечтае тука
бързо духвам дима под носа му.

име защо
(стихотворение на незнайна английска поетеса)

По-добре да не пристига от мене писмо,
ще разпали пощата ти, твоето име защо
сменя цвета си, няма да разбираш, и в твоите
пръсти вече ще гори първото ми изречение.

си отваря
(стихотворение на незнайна японска поетеса)

С остри бодли, нищо неподозиращ,
донесе подаръка си в зелена обвивка,
и пиша му: не ще насилвам, от само
себе си отваря се обвивката на кестена.

да отвориш
(стихотворение на незнайна руска поетеса)

Пишеш, но напразно чакам твоето
писмо, оплаква се, а бих му казала
с удоволствие: отдам ли се в твоите
ръце, нежно език и уста отвори.

водиш пак
(стихотворение на незнайна гръцка поетеса)

Кой знае коя битка водиш пак, макар да
възнегодува, нямаш никакво желание за бой,
и щом така си свикнал с вкуса на войната,
размишлявам, заслужава ли да се предам.

устни запенени
(стихотворение на незнайна чешка поетеса)

По-скоро твоите устни, запенени от бира,
отпиващ покой, мислиш си, но трябва да знаеш,
както времето показва дъното на халбата ти,
така и от хъркането ти ще стане литература.

него напои
(стихотворение на незнайна немска поетеса)

Пий вино, и с него напои празния лист,
посвещава ме, но за любов мълчеше,
няма да пилея мъжката си сила, ревниво
пазена, творбата е достатъчно премеждие.

къде завършвам
(стихотворение на незнайна полска поетеса)

Захвърлям вечния молив, за пръв път в живота,
пропускам бавната радост от писането на ръка,
седя на компютъра, веднага виждам,
редовете ми до него къде завършват.

да разбере
(стихотворение на незнайна френска поетеса)

Сама не зная, как се случи, свари ме
по голи бедра, лежах поразсъблечена,
да вземе да разбере най-сетне, дали
поезията ми сочна е, от него зависи.

познавам само
(стихотворение на незнайна португалска поетеса)

Ще се разочароваш в мен, повярвай,
бездруго ще се разочароваш, от любовта
познавам само мъката, любов не искай,
в градината около нас се сбират врани.

дойде ли
(стихотворение на незнайна италианска поетеса)

От сняг са бели клоните на сливата,
но сипката говори с пролетен език,
тя ме разбира, дойде ли мъжът,
аз няма от сливата да го напъдя.

тебе се
(стихотворение на незнайна шведска поетеса)

Не ми и говори за приятелство, пръстите ми
още помнят топлината на устните ти, вечер
с тебе се отварят книгите, да не си помислиш,
че ще взема да изхвърля четката ти за зъби.

когато тъкмо
(стихотворение на незнайна датска поетеса)

Не разбирам, защо се превъзнася, когато
тъкмо поема с уста дарбите му, неприкрито
възторгва се от стиховете ми, значи не може
да твърди, че лирически остава незадоволен.

не знаех
(стихотворение на незнайна камерунска поетеса)

Изличих те отдавна още преди пет години,
макар и да не знаех, съществуваш от плът
и кръв, изличих те от стиха, на тебе даден,
сега как да направя магия и на липсата ти.

напразно от
(стихотворение на незнайна норвежка поетеса)

Каквото ще да казва окачалката, че не
била случайна сто на сто разсеяността ми,
всуе напразно от месеци си въобразяваш,
аз не заради теб, заради шала си се върнах.

би ни
(стихотворение на незнайна исландска поетеса)

Не си струва да държиш сметка за обещанията
на хороскопа, вземи попитай приятеля си, аз
скоро проумях, хармония би ни се полагала
в един друг живот, сега сатурн ни управлява.

го отведа
(стихотворение на незнайна корейска поетеса)

Сравнително добре се справя с моето мълчанието,
относително точно изнамира какво бих отговорила
на въпросите му, само не притеснява лекомислено
обещаното да го отведа от дървото на детството ми.

но не
(стихотворение на незнайна румънска поетеса)

Понякога обичаш да разиграваш драми,
чат-пат си убедителен, мога, разбира се,
да те посъветвам за цвета на костюма,
но не очакваш да подавам точни реплики.

ми и
(стихотворение на незнайна виетнамска поетеса)

Поне да не беше разкопчавал ризата си,
да не бяхме легнали в тревата да се печем,
главата ми и след години търси рамото ти,
и трудно успявам да сдържам пръстите си.

на кожата
(стихотворение незнайна ирландска поетеса)

Ти на всичко придаваш значение,
сякаш не луната, а бялата светлина
на кожата ми те буди посред нощ,
безнадеждно си романтичен.

си склонен
(стихотворение на незнайна словенска поетеса)

Колко лесно биваш прелъстен, тутакси отваряш
дума за любимите си химери пред красивата
червенокоса поетеса и си склонен да повярваш,
тя е пратила нетвестите сърни при ранния влак.

непрестанно любов
(стихотворение на незнайна холандска поетеса)

Само доброто искаш да видиш, дори в мен,
очакваш непрестанно любов от хороскопа,
но не напразно съм учила характерология,
за да съм идеал, него няма как да ядеш.

аз зад
(стихотворение на незнайна бразилска поетеса)

Усещам, да, как вървиш зад мене по улицата,
поддържайки идеална дистанция, за да можеш
да виждаш дупето ми кръгло, да беше проумял,
очаква то длanта ти, откакто се споглеждахме.

надежда не
(стихотворение на незнайна белгийска поетеса)

Признавам, съобщенията ти ласкаят суетата ми,
макар да ме смущават, в моите обаче надежда
не търси, какво да прави една тъй предпазлива
госпожица с клаустрофобията на плахия юноша.

тук ще
(стихотворение на незнайна колумбийска поетеса)

От сърце ще си мисля за влака, съобщих ти, когато
отпътува в десет вечерта за далечни земи, но не ми мина
и през ум, че той бясно ще се понесе, ще пропуска гари
и в оранжевата сутрин тук ще трака под прозореца ми.

никога още
(стихотворение на незнайна българска поетеса)

Когато пращам ти сладкиш с кос и слънчеви лъчи,
в мислите си да не поемеш по път, косът е кос,
сладкишът сладкиш, наслади се, ако лъчите открият,
както никога още досега, жилката на камъчето ти.

Преведе от унгарски НПБ